

Sandefjord, 28. juli 2008: Vedtak i sak 170-2007.

Klager: NN

Innklaget: Hammersborg Inkasso AS,
Postboks 6620 St. Olavs plass, 0129 Oslo

Saken gjelder: Beregning av inkassosalær og om det utsatte klager for urimelig påtrykk eller ulempe å sende saken til tvangsinn drivelse straks etter utløp av fristen i betalingsoppfordringen og etter at leiligheten allerede var solgt frivillig.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder faktura for felleskostnader til XX. Inkassovarsel ble sendt 31.07.07, med forfall 14.08.07. Kravet var spesifisert med "krav jul 2007" med kr.2 149 og 8 purregebyr a kr 56 (i alt kr 448), som i alt utgjorde kr 2 597. Purregebyrene er oppgitt med forfallsdatoer fra 25.01.07 til 14.08.07. Grunnet manglende betaling ble kravet oversendt til inkasso 21.08.07, og betalingsoppfordring/varsel om tvangsfullbyrdelse ble sendt samme dag. Hovedkravet ble oppgitt til kr 2 149 og inkassosalær var tillagt kravet med kr 448. En uke etter utløpet av betalingsfristen i betalingsoppfordringen ble panteattester bestilt, noe som medførte kostnader på kr 488. 20.09.07 ble tvangssalg begjært. Kr 560 var påløpt i tungt salær, i tillegg til kr 860 i salær for skriving av begjæringen og gebyr til byfogden kr 1 806. Begjæringen av tvangssalg ble siden tilbakekalt grunnet gjennomført frivillig salg av leiligheten.

2. Saksforholdet

Grunnet manglende betaling av felleskostnader ble kravet oversendt til inkasso 21.08.07. "VARSEL-BETALINGSOPPFORDRING" ble sendt samme dag. Det ble varslet om at manglende betaling innen to uker fra varselets dato ville medføre tvangssalg uten ytterligere varsel. I varselet var kravet spesifisert med felleskostnader kr 2149, rente fra 01.07.07 til 21.08.07 kr 35,21, kreditors omkostninger kr 448 og inkassosalær kr 448. Totalt krav utgjorde kr 3080,21.

I telefonsamtale med innklagede 27.08.07 fremmet klager innsigelse til purregebyrene, som han mente skulle strykes ved oversendelse til inkasso. Innklagede skal ha forklart at purregebyrene ved det varslede krav var blitt trukket fra salærkravet ($560 - 56 \times 2 = 448$).

I e-post 28.08.07 fremmet klager innsigelse til salærets størrelse. Det ble anført at det var spekulativt av kreditor å samle opp tidligere purregebyr for å danne et grunnlag som overstiger en grense i inkassosatsene slik at inkassator da kan kreve 560 i salær fremfor 280. Innklagede avviste innsigelsen i e-post av samme dag. Det ble vist til at purregebyrene ikke var en del av hovedstolen og at de derfor ikke hadde betydning for salærets størrelse. Det ble vist til hjemmelen for salærkravet.

Grunnet manglende betaling innen betalingsfristen i betalingsoppfordringen ble panteattester fra forretningsfører (YY) samt løsreregisteret rekvirert 11.09.07. På panteattesten, som er datert 13.09.07, står det merket "Til info: leiligheten er solgt med overtakelse av kjøper 29.09.07".

I brev 20.09.07 ble klager informert om at "Begjæring om tvangssalg" var sendt samme dag. Kravet var i begjæringen spesifisert med hovedstol kr 6 447,00, rente fra 01.07.07 til 20.09.07 kr 103,59, kreditors omkostninger kr 525, gebyrer for begjæring kr 1 994, skriving av begjæring kr 860 og inkassosalær kr 1 008, totalt kr 11237,59.

I e-post 21.09.07 kontaktet klager innklagede og underrettet om at kr 3 080,21 var betalt samme dag. Han spurte videre om hvordan kravet, i løpet av 14 dager, kunne øke til kr 11 237 og hvordan hovedstol kunne øke fra 2149 til kr 6447. Klager underrettet samtidig om at leiligheten var solgt og at det av denne grunn ikke skulle betales felleskostnader etter 01.10.07.

Innklagede opplyste i e-post 24.09.07 at hovedkravet gjaldt felleskostnader for juli, august og september. Betalingsoppfordringen 21.08.07 hadde 14. dagers betalingsfrist, og inneholdt opplysninger om at begjæring om tvangssalg ville bli sendt om betaling uteble. Det ble opplyst at begjæringen medførte ekstra kostnader.

I e-post fra klager til innklagede 24.09.07 fremmet klager innsigelse i saken, og ba om at saken ble tvistekodet. Klager stilte spørsmålstegn ved hvor raskt saken hadde eskalert og ba om kopi av alle grunnlag for kravene, renteberegningen, når de ulike salær påløp, samt utskrift fra innklagedes sakslogg. Klager ba om at saken ble tatt til forliksrådet dersom hans krav ikke ble imøtekommet. Klager stilte videre spørsmål om ikke saken kunne vært løst på en enklere og rimeligere måte og om ikke dette hadde utsatt ham for urimelig påtrykk i saken.

Innklagede besvarte klagers e-post samme dag. Innklagede opplyste at de ville sende kopi av "betalingsoppfordringen, begjæringen, oppstillingen og den siste giroen" i posten. Ettersom leiligheten allerede var solgt opplyste innklagede at det var sendt melding til byfogden om å stoppe saken. Det het videre at "Utestående trekkes i oppgjøret". Innklagede oppga hjemmelen for å sende begjæring om tvangssalg, borettslagsloven § 5-20, og opplyste at "felleskostnadene skal betales og kan ikke tvistes". Det ble videre redegjort for salærberegningen, for omkostningene ved bestilling av panteattester og utskrift fra løsreregisteret, totalt kr 488, og for omkostningene som påløp ved begjæringen.

I ny e-post fra klager, samme dag, ba han om kopi av **alt** som dannet grunnlaget for saken, samt renteberegningen og utskrift av hele saksgangen. Klager opplyste at det ikke var hovedkravet som ble bestridt, men innklagedes saksgang. Det het videre "dersom dere ikke stiller med kopier av det jeg har krav på må jeg få et skriftlig tilsvarende fra deg på at dere går imot opplysningsplikten deres slik at saken kan lettere behandles i ettertiden." Klager stilte spørsmål ved hvilket beløp som var "utestående" og som ville bli trukket av oppgjøret.

I e-post svar fra innklagede samme dag opplyste innklagede at saksgangen allerede var beskrevet i forrige e-post. Kopi av varsler ville bli sendt, som sagt i tidligere e-post. Grunnlaget for kravet var manglende betaling av felleskostnader for juli, august og september à kr 2149, forsinkelsesrenter kr 105,63, gebyr for panteattester kr 488, inkassosalær kr 1008, salær for skrivig av begjæring kr 860, rettsgebyr kr 1806 samt tidligere purregebyr og forsinkelsesrenter for tidligere for sent betalte felleskostnader, kr 525.

I brev 24.09.07 sendte innklagede kopi av panteattest 13.09.07, partialobligasjon vedrørende leiligheten, panteattester fra Brønnøysundregisterene 15.09.07 samt brev med bekreftelse av tilbakekallelsen av begjæringen om tvangssalget.

Klager fremmet i henvendelse 14.11.07 klage til Inkassoklagenemnda. Klager opplyste at han meddelte innklagede at leiligheten var solgt, og at han da fikk beskjed om at saken ville bli trukket ut av oppgjøret. Klager viste til at alle utsendte fordringer, også de som ikke var forfalt, ble sendt til tvangssalg og resulterte i at kr 11 237 ble trukket av oppgjøret. Klager ønsket å få tilbakebetalt kostnader utover normal saksgang.

Klagers henvendelse ble oversendt innklagede i brev 28.11.07. I innklagedes tilsvarende heter det at "Vi kan ikke se at omkostningene i denne sak er feil beregnet, slik kunden påstår. Vi har heller aldri nektet han å få kopi av brevene som var sendt i saken."

I e-post 21.02.08 redegjør innklagede for kreditors beregnede purregebyr som er påløpt i saken, beregnet til kr 525.

1. Partene anfører

Klager anfører at det er beregnet for høyt salær i betalingsoppfordringen, og at innklagede var svært raske med å begjære tvangssalg og at dette har påført ham urimelige kostnader og utsatt ham for urimelig påtrykk i saken. Det ble anført at også terminer som ikke var forfalt var tatt med i begjæringen. Klager stilte derfor spørsmål til hvordan hovedkravet kunne øke fra 2 149 til kr 6 447 på 14 dager.

Innklagede anfører at kravet mot klager er rettmessig. Klagers innsigelser ble tilbakevist med en begrunnelse for beregningen av salæret. Da innklagede ikke hørte noe fra klager etter dette, ble begjæring om tvangssalg sendt. I begjæringen om tvangssalg var felleskostnadene for juli, august og september tatt med. Begjæringen ble sendt grunnet manglende betaling etter at betalingsfristen i betalingsoppfordringen var utløpt. Innklagede ble først kjent med at leiligheten allerede var solgt i e-posten fra klager 21.09.07. Saken ble avsluttet 02.10.07 etter at utestående beløp ble dekket av megler.

1. Inkassoklagenemnda ser slik på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelse etter inkassoloven.

I utgangspunktet plikter skyldneren med hjemmel i inkassoloven § 17 første ledd å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse, men kostnadene kan ikke kreves erstattet dersom inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk eller dersom reglene i inkassoloven §§ 9-11, jf. § 12 er overtrådt.

Kravet som denne saken gjelder, er i utgangspunktet ikke omstridt. Uenigheten gjelder spørsmålet om beregningen av inkassosalæret og tempoet på inndrivningen.

Klager skal ikke ha fremmet innsigelse til kravet før kravet var sendt til inkasso og "VARSEL-BETALINGSOPPFORDRING" var mottatt. Slik Inkassoklagenemnda forstår klager, er hans innsigelse begrunnet med at han i varselet er avkrevd kr 448 i "Kreditors omkostninger" i tillegg til inkassosalær, beregnet med tilvarende sum. I fordringshavers inkassovarsel 31.07.07 er det listet opp 8 purregebyr à kr 56, det første med forfall 25.01.07, det siste med forfall 14.08.07. I telefonsamtale med klager skal innklagede ha redegjort for at det ved beregningen av inkassosalæret var "tatt hensyn til purregebyrene på inkassovarselet." Nemnda mener at slik kravet fremstår i betalingsoppfordringen kan det være vanskelig å forstå at "Kreditors omkostninger" gjelder ubetalte purregebyr for tidligere misligholdte terminer. Nemnda legger likevel til grunn at misforståelsen synes oppklart, i det klager ved neste henvendelse hadde endret sin innsigelse til nå å gjelde salærets størrelse. Klager mente det var spekulativt av kreditor å samle opp tidligere purregebyr for å danne et grunnlag som overstiger en grense for salærets størrelse. Nemnda bemerker at inkassosalæret er beregnet etter satsen for krav mellom kr 1 250 og 2 500. Etter inkassoforskriften § 2-2 er maksimalsatsen for enkle saker, med hovedkrav i dette intervallet, 1 ganger inkassosatsen. Inkassosatsen på daværende tidspunkt var kr 560. Fratrullet 2 purregebyr à kr 56, utgjorde salærkravet kr 448. Klager er etter dette ikke avkrevd for høyt salær.

Klager mener at fordringshaver påførte ham store kostnader ved å sende begjæring om tvangssalg så raskt. Ut fra det opplyste legger Inkassoklagenemnda til grunn at klager er varslet på rett måte. Nemnda finner det ikke dokumentert at klager opprettholdt sin innsigelse etter at innklagede hadde redegjort for salærets størrelse. Klager orienterte heller ikke innklagede om at leiligheten var under frivillig salg/allerede var solgt, noe som forutsetningsvis ville hindret igangsettelse av tvangssalgprosessen. Nemnda har vurdert hvorvidt påtegningen på panteattesten av 13.09.2007, om at leiligheten allerede var solgt, har noen betydning i saken. Nemnda legger til grunn at formålet med å innhente panteattesten var at den måtte vedlegges begjæringen om tvangssalg. Selv om dette var formålet, forutsetter nemnda at en inkassator gjør seg kjent med innholdet i attesten. Inkassators hovedplikt er å sikre en rask og effektiv inndrivelse av kreditors fordring, og selv om han også bør søke å unngå at debitor påføres unødige kostnader, har han neppe noen plikt til å avvende resultatet av et frivillig salg i en situasjon som den foreliggende hvor det forelå et markert mislighold og hvor klager selv,

som satt med førstehånds kunnskap om salget, ikke informerte om salget i sin kontakt med innklagede. Selv om det nok er grunnlag for å kritisere innklagede for ikke å ha avventet pågangen de få dager som det her var tale om, har nemnda under tvil kommet til at dette ikke er tilstrekkelig til å karakterisere forholdet som stridende mot god inkassoskikk.

Økningen av hovedkravet fra kr. 2 149 til kr. 6 447 skyldes at det er lagt til felleskostnader for august og september. Klager har selv bekreftet at han pliktet å betale disse ut september måned. Etter nemndas syn er en slik sammenslåing i klagers egen interesse, idet dette fører til en begrensning i selve inndrivelseskostnadene.

Klager kan etter dette ikke gis medhold.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis ikke medhold.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda